

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Fradragsret for selvstændigt erhvervsdrivendes sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3, 4 og 5-9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven, ligningsloven og personskatteloven. (Udligningsordning for kunstnere).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Kl. 13.15

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 8 stemte for, 89 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 79: Lov om ændring af visse afgiftslove. (Nedsættelse af afgiften af cigaretter, spiritus og mineeralvand).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Jeg tilkendegav under førstebehandlingen, at Socialdemokratiet stemmer for det her forslag, al den stund det er en bunden opgave. Vi mener imidlertid, at det er mangelfuldt, idet det ikke er fulgt op af den tilstrækkelige sundhedsforebyggende indsats.

Men det, som gør, at jeg tager ordet her, er, at vi jo har set en regering, som er ret opfindsom med hensyn til indretningen af det parlamenta-

riske arbejde, når det drejer sig om aftaler og aftalers overholdelse osv.

Her har vi så at gøre med en aftale, og jeg vil egentlig godt spørge ministeren: Hvorfor har man egentlig indgået den? Jeg vil for den sags skyld også spørge Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti: Hvorfor har man egentlig indgået den her aftale, når den i realiteten er tom? Hvordan kan det være, at man ikke bare fremsætter forslaget i Folketinget? Der vil jo være flertal for det. Det er jo ikke finansieret.

Skatteministeren siger i et svar på S 16, bilag 25: Det bekræftes således, at der ikke i L 79 er anvist nogen konkret finansiering af dette provenutab for 2004 og frem. Det er normal praksis, at forventede ændringer i skatteindtægterne indgår i den løbende finanspolitiske prioritering i forbindelse med fremlæggelsen af finansloven.

Her har vi at gøre med et provenutab på 1,4 mia. kr. Jeg har forstået, at statsministeren gentagne gange her i salen har sagt, at regeringen ikke går ind for ufinansierede skattelettelse. Hvis ikke det her er en ufinansieret skattelettelse på 1,4 mia. kr., så bliver ministeren eller de pågældende ordførere nødt til at komme herop og godtgøre, hvordan de forestiller sig, den skal finansieres.

For det er vel ikke sådan, at man siger, at nu laver vi en aftale, hvor vi nedsætter afgifterne på de her ting, Dansk Folkeparti går ud og klapper i hænderne, og så kommer vi frem til næste års finanslov. Har Dansk Folkeparti nogen som helst forpligtelser for at finansiere det her i 2004 og frem? Nej, men det har de, der mere eller mindre tilfældigt indgår i den finanslov på det tidspunkt.

Det vil sige, at man altså her tager og sætter afgifterne ned, og når tømmermændene melder sig, så kommer den ubetalte regning.

Jeg vil gerne høre, om ministeren og de pågældende partiers ordførere kan komme herop og forklare mig og andre, hvad sådan en aftale egentlig består i. Hvordan skal de 1,4 mia. kr. finansieres? Er det De Konservatives skattelettelse, der er røget sig en tur her? De skal jo tages af råderummet, eller hvad?

I samme svar på S 16 fremgår det også, at skatteministeren beklager, at finansministeren i forbindelse med fremsættelsen af finansloven siger og også har skrevet, at man indkalder partierne til forhandlinger om nedsættelsen af afgifterne på grænsehandelsfølsomme varer, som skal finansieres gennem forhøjelser på andre

områder – som skal finansieres af forhøjelser på andre områder. Det beklager skatteministeren nu i dette svar. Han beklager, at der står skal, for skatteministeren mener, at regeringen siger, det kun skal være kan, altså at det ikke er en forpligtelse, men en mulighed. Det er i øvrigt sådan, at man synes, det er en dårlig idé.

Har regeringen overhovedet styr på noget i den her sag? Ja, jeg spørger bare. Statsministeren siger, at man ikke vil lave ufinansierede skattelettelse. Men 1,4 mia. kr. må da i hvert fald være noget, som kan give grå hår i hovedet og sved på panden hos De Konservative, der skal finde et råderum her cirka inden jul. Eller er det skatteministeren, der er overdommer i forhold til finansministeren med hensyn til, hvordan vi skal forstå udmeldingerne?

Kan vi ikke godt få at vide: Hvor skal penge komme fra? 1,4 mia. kr. er trods alt nogle penge.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fantastisk, at et lovforslag, som slet ikke har indhold ifølge hr. Buksti, alligevel kan give anledning til så lang en ordførertale, men det kunne det, og det skyldes så en masse forviklinger, hr. Buksti kom ud i, synes jeg.

Det fremgår jo krystalklart af finanslovsforslaget i henhold til det finanslovsforlig, der blev indgået, at regeringen havde den opfattelse, at man skulle sænke afgifter på de varegrupper, vi har på dagsordenen i dag, og så hæve andre afgifter. Der var det da vigtigt for Dansk Folkeparti i den forhandling, at vi fik sænket afgifter uden bare at kaste det, der så måtte komme ud af det, over på andre varegrupper. Derfor er det, der rent faktisk er blevet aftalt, jo bestemt ikke uden indhold.

Det, der så har været afgørende for os, er selvfølgelig, at finanslovaftalen for 2003, som vi er en del af, hænger sammen, og at tingene for 2003 er fuldt finansieret, og det får vi i øvrigt i stort omfang til debat både på fredag og på mandag, går jeg ud fra. Og det er klart, at når der så skal være forhandlinger om finansloven for 2004, skal man selvfølgelig debattere, hvordan de samlede finanser også i lyset af de afgiftslettelse, der finder sted her, hænger sammen.

Sådan er det selvfølgelig, og anderledes mener vi ikke det bør være.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Thulesen Dahl må meget undskyldes. Jeg synes, at det her er helt guddommeligt. Det er jo noget, der virkelig skaber perspektiver. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti ikke mener, at man, når vi kommer frem til den 1. januar 2004, hvor grænsehandelsfølsomme varer egentlig skulle nedsættes, da skal sætte dem op igen. Den nedsættelse, som Dansk Folkeparti har været med til at aftale her, er for ét kvartal fra den 1. oktober, og det har Dansk Folkeparti været med til at sige man kunne finansiere, og man synes, det er kosteligt, at man har undgået, at man har fået sat prisen op andre steder. Man har taget sådan lidt fra DONG og Feriefonden og Hypotekbanken. Det er da virkelig solid finansiering.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Thulesen Dahl om, er sådan set det, der var det afgørende i mit spørgsmål: Vil Dansk Folkeparti være på plads til at finansiere de 1,4 mia. kr.? For hvis Dansk Folkeparti ikke vil det, er det jo en gratis omgang med ganske gevaldige tømmermænd for resten af befolkningen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg redegør for Dansk Folkepartis part i det her, og så må regeringspartierne jo redegøre for den part, de har i det. Vi er blevet bedt om at komme til forhandlinger for finansåret 2003, og vi har indgået en finanslovaftale. Vi har lagt vægt på, at vi i den finanslovaftale ikke nedsætter afgifter på grænsehandelsfølsomme varer for bare at hæve andre afgifter. Vores holdning står i modsætning til det, der stod i finanslovforslaget, som vi blev præsenteret for i august måned. Så der er altså en markant forskel på det, regeringen havde spillet ud med, og så det, der ender med at blive gennemført med vores stemmer. Så tilkendegiver vi, at der selvfølgelig bliver en forhandling næste år om, hvordan de samlede statsfinansier ser ud i lyset af det forventede provenu, man får hjem.

Men jeg vil også godt sige, at når det handler om grænsehandelsfølsomme varer, føler vi faktisk, der er perspektiv i at nedsætte afgifter på lige præcis de varegrupper, der er omfattet af grænsehandel, og det perspektiv, der ligger her, er selvfølgelig at få hentet noget af omsætningen hjem til Danmark.

Derfor er det jo svært at forudse, præcis hvordan det kommer til at udvikle sig, og hvor meget vi får hentet hjem, og hvor stort et prove-

nutab der derfor overhovedet er tale om, når vi når frem. For det er jo et spørgsmål om, at hvis man får den kultur stoppet, der hedder, at en stadig større del af Danmarks befolkning kører sydover for at hente deres varer, så er der virkelig perspektiv i det også i forhold til de afgiftskroner, som staten kan få.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det, der får mig på talerstolen, er, at hr. Jacob Buksti gør sig til talsmand for, at finansiering via DONG og Hypotekbanken er sådan lidt luftig finansiering. Jeg går ud fra, at hr. Jacob Buksti kan bekræfte, at præcis de samme finansieringskilder er at genfinde i Socialdemokratiets ændringsforslag til finansloven, og dermed at det er den samme luftighedsgrad man benytter sig af.

Det, der ikke er at finde i Socialdemokratiets ændringsforslag til finansloven, er jo, at der heller ikke dér er forslag til andre skatteindtægter, forhøjelser, finansieringskilder. Hvis hr. Jacob Buksti mener, det er så utrolig vigtigt, at man allerede nu fremsætter forslag til finansiering – hvilket jeg ikke synes; jeg synes, det er helt fint, at det kommer frem, når regeringen fremsætter sit finanslovsforslag for 2004 – og hr. Jacob Buksti og hr. Jacob Bukstis parti stemmer for forslaget, må hr. Jacob Buksti da også have gjort sig nogle overvejelser over: Hvor skulle hr. Jacob Buksti foreslå en finansiering fra? Kunne vi ikke få det frem her? Kunne vi ikke lige få oplyst: Hvor er det, hr. Jacob Buksti vil hente finansieringen?

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver altid så imponeret, når man ikke svarer på det, der bliver spurgt om, men i stedet for forsøger at levere et angreb, især når det angreb ikke engang er særlig begavet.

Socialdemokratiet er ikke en del af den aftale. Det er jo det, der er hele min pointe: Hvorfor laver man en aftale, hvor den regning, der kommer af den aftale, ikke betales?

Det er rigtigt, at det jo ikke er Dansk Folkepartis problem. Det er regeringens problem. Det er 1,4 mia. kr., uden at man så meget som har gjort sig nogen forestillinger om, hvordan det skal betales, og med den konsekvens, at de, der i givet fald kommer til at betale, er dem, som af en eller anden årsag kommer til at indgå i en finanslovaftale for 2004. Det er da ikke seriøst.

Det er da ikke engang seriøst, når regeringen selv starter med at melde ud, at det her skal finde en solid finansiering. Det har jo ikke noget at gøre med, om DONG og Feriefonden og Hypotekbanken ikke er solide. Nej, men det er engangsindektægter, mens de her smøger og sprit altså er noget, som koster hele tiden, hvert eneste år fra nu af og i al evighed, 1,4 mia. kr. i næste års penge. Det er dét.

Det er uansvarlig økonomisk politik, at man ikke så meget som antyder, hvor pengene skal komme fra. Det nytter altså ikke noget, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen. Det er ét stort hul i kassen, og det er en ubetalt regning, og det er jo den, man hellere skulle tage og slå på. Eller også skulle man have presset Dansk Folkeparti til at levere betaling for regningen. Men der var Dansk Folkeparti jo smart nok, for så kan Dansk Folkeparti stå der som hr. Kristian Thulesen Dahl og sige, at jamen de forhindrede det. Men hvor er regeringens ansvarlighed henne, det er det, der er pointen? Det drejer sig om 1,4 mia. kr. Hvis jeg var konservativ, ville jeg virkelig blive bekymret for, hvordan det går med råderummet til skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jacob Buksti er ophidset. Det ville jeg også være, hvis jeg havde lige så dårlig en sag som hr. Jacob Buksti.

For sandheden er jo, at regeringen altid har retten til at fremsætte sit finanslovsforslag i august måned og derigennem påpege, hvorledes man finansierer de forslag, der er, herunder også forslaget til, hvordan finansieringen for afgiftsnedsettelse skal være i 2004.

Men når hr. Jacob Buksti tager problemstillingen op, må det jo være, fordi hr. Jacob Buksti mener, det er utrolig vigtigt, at vi nu får klarhed over det. Det er jeg så uenig med hr. Jacob Buksti i. Jeg er fuldt ud tryk ved, at regeringen vil fremsætte et fuldt finansieret finanslovsforslag for 2004.

Men når hr. Buksti har den bekymring og ikke kan komme med et eneste forslag til finansiering, er det enten, fordi hr. Jacob Buksti ikke har noget forslag, eller fordi han ikke vil orientere om noget forslag. Jeg går ud fra, at det er, fordi hr. Jacob Buksti ikke har noget forslag, og dermed vil jeg tro, at hr. Jacob Buksti står i samme situation som regeringen: at det er en sag, der bliver taget op, når finansloven for 2004 bliver drøftet.

Regeringen agter at fremsætte et finanslovsforslag i august måned, som jeg er fuldt ud tryk ved vil finansiere også de ændringer i afgiftssystemerne, som vi vedtager her.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning til hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes, det er en meget ejendommelig debat. Det er et dybt uansvarligt forslag, for deri har hr. Buksti jo ret. Man tager bare af kassen og aner ikke, hvor pengene skal komme fra. Men nu er alle de, der agter at stemme for dette dybt uansvarlige forslag, åbenbart også hr. Buksti selv, så i gang med at diskutere, hvem der egentlig er skyld i, at man har lavet et forslag, som er dybt uansvarligt.

Men jeg må da gå ud fra, at det er tilfældet. Så jeg kan ikke have hørt rigtigt, da jeg hørte hr. Jacob Buksti sige, at Socialdemokratiet så vil stemme for et så uansvarligt forslag. Det må have været en fejl.

Jeg er godt klar over, at regeringen lader pengene fosse, det så vi også tidligere på dagen: 600 mio. kr., der røg uden dækning, og nu 1,4 mia. kr. Det går hurtigt i dag. Men jeg synes ikke, der er helt sammenhæng i argumentationen, når vi ser på Socialdemokratiets holdning.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg anerkender hr. Bukstis talent, nemlig oratoriske evner til at være i stand til at provokere hr. Thulesen Dahl først. Det er hr. Thulesen Dahl, der har lavet den bedste handel, man næsten kan forestille sig. Og så lykkedes det heldigvis også at få hr. Kristian Jensen op, for hr. Kristian Jensen har en elendig sag.

Kl. 13.30

Derfor vil jeg godt have, at hr. Buksti besvarer spørgsmålet: Ville Socialdemokratiet i regering have ført en sådan sag igennem på den måde, at man lavede en afgiftsnedsettelse uden at have sikret sig, at et forligsparti sørgede for, at der også var finansiering, hvis forligspartiet var med i denne aftale?

Spørgsmål 2: Er det ikke sådan, at når man er i regering, og når man efterfølgende er i opposition – sommetider er det den modsatte vej – skal man sørge for at mene det samme som regering

og som opposition, hvis man vil opretholde en vis troværdighed?

I SF mener vi altid det samme, uanset om vi er i regering eller i opposition så at sige.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det sidste er jeg helt tryk ved.

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen for nu at starte dér, at jeg er ret overbevist om, at den tidligere regering ville forelægge, som den tidligere regering altid gjorde, en ansvarlig økonomisk politik. Det vil sige, at når man indgik aftaler, var finansieringen også i orden.

Det er jo sådan set det, der er hele min pointe: Det her er topmålet af uansvarlighed, som vi aldrig har set i Folketinget før. Så svaret er, at det selvfølgelig ville have været på plads, og der ville også have været penge til den nødvendige sundhedsforebyggende indsats, som jeg ved en række partier har påpeget meget stærkt.

Men så bliver jeg nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo ikke sådan, at det her ikke hænger sammen. Det er den tidligere regering, som har indgået aftaler med EU om, at 24-timers-reglen skulle ophøre pr. 1. januar 2004. Det er det, vi står over for. Derfor er det en bunden opgave.

Men det, der er det fuldstændige halsløse, er, at man bevidst uansvarligt her lægger det frem, så pengene fosser ud af kassen. Hvis jeg var konservativ – og det er jeg jo heldigvis ikke; det siger de nok også – ville jeg grundigt læse formuleringen i dette svar på spørgsmål 16, bilag 25, hvor der står: Det er normal praksis, at forventede ændringer i skatteindtægter indgår i den løbende finanspolitiske prioritering i forbindelse med fremlæggelsen af finansloven.

Her er jo opskriften på De Konservatives skattelettelser i al fremtid. Det er jo det, der er hele pointen. Der er ingen finansiering her, og det er direkte uansvarligt. Og det kunne man lige så godt tage og indrømme i stedet for at komme med alle mulige mærkelige bortforklaringer. Pengene fosser ud af kassen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg hæfter mig bare ved, at hr. Jacob Buksti ikke besvarede de spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stillede for lidt siden.

Hr. Jacob Buksti kan tale nok så meget om, at det er uansvarligt, det er halsløs gerning, og hvad ved jeg. Spørgsmålet er, hvad der er mest

uansvarligt i denne her sammenhæng, om det ikke i virkeligheden er den socialdemokratiske gruppes holdning, nemlig at man siger ét og gør noget andet. Man kommer med en masse falbelader her ved andenbehandlingen og argumenterer kraftigt imod regeringens holdning – og det har jeg sådan set meget sympati for, for vi går ikke ind for det her lovforslag – men når det kommer til stykket, når der skal trykkes på knappene ved tredje behandling, er det så ikke rigtigt, at så trykker Socialdemokraterne »ja« til dette forslag, som er så fantastisk uansvarligt?

Jeg synes, at man skulle tage at stikke piben ind i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det må være hårdt for hr. Buksti nu at være årsag til en så humoristisk behandling af det her forslag, for vi kan alle sammen se på hr. Buksti, at det slet ikke var hensigten. Det var sådan set meningen, at vi skulle have en helt anden form for debat, så det må være hårdt.

Men jeg vil bare henlede hr. Bukstis opmærksomhed på mit spørgsmål fra før, som jeg ikke synes fik nogen besvarelse overhovedet. Hr. Buksti henholder sig meget til provenutabet, hvad det er i 2004, men hvad ved hr. Buksti egentlig om det? Hvad ved vi egentlig om det? Hvad ved regeringen egentlig om det?

Sagen er jo, at hvis ikke man gør noget, kan vi se frem til, at fra den 1. januar 2004 vil grænsehandelen eksplodere i omfang, og det er endda fra et niveau, der er fuldstændig håbløst allerede i dag.

Så hvis ikke vi gør noget og indtager den holdning, som flere partiers ordførere har været heroppe og give udtryk for, og stemmer nej til det her forslag og siger, at vi ikke vil lave afgiftsned sættelser på de her områder, må hr. Buksti da også give mig ret i, at så kunne vi jo virkelig se pengene fosse ud af statskassen i mistede afgiftsprovenuier for alle de varegrupper, som befolkningen vil køre til Tyskland eksempelvis og købe. Derfor er det nødvendigt at lave de her ting, og derfor kan det jo være, at det afgiftsprovenu, man mangler i 2004, bliver langt lavere end det, hr. Buksti tog udgangspunkt i i dag.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg er ked af at sige til hr. Jann Sjursen, at han åbenbart enten ikke har sat sig ind i eller ikke vil

sætte sig ind i, hvad baggrunden for forslaget overhovedet er.

Der er ganske klar sammenhæng i Socialdemokratiets holdning, al den stund det er os, der som regeringsparti har været med til at træffe aftalen med EU-myndighederne om, at 24-timers-reglen ophører pr. 1. januar 2004. Vi har arbejdet med det i regering – også med de kompenserende foranstaltninger, der var, og også i givet fald finansieret.

Derfor kan vi naturligvis ikke stemme imod, men vi må da have lov til at sige, at det her altså er en særpræget nydannelse inden for parlamentarisk praksis, at man indgår noget, man kalder aftaler, som ikke er finansieret andet end i det kvartal, som ligger i 2003.

Det kan godt være, at det er min humoristiske sans, der er noget galt med, det ved jeg ikke. Det kan godt være, at det er det, som jeg kan forstå på hr. Thulesen Dahl, vi skal.

Jeg synes også, det er ret urkomisk, især når hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kan komme herop og sige, at Dansk Folkeparti naturligvis er med til at finansiere det i 2004, for det betyder jo, at det er en gratis omgang, og at det er os andre, der i givet fald skal ind at finansiere de 1,4 mia. kr.

Hvis hr. Thulesen Dahl vil komme herop og sige, at Dansk Folkeparti gerne vil være med til at finansiere, tror jeg, at selv regeringen vil være glad for det, for så er der da ved at være lidt bund i det. Men ellers er det den mest useriøse økonomiske politik, der nogen sinde er set i danmarkshistorien.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen, og så tror jeg, vi nærmer os tidspunktet for afslutningen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg kender så udmærket Socialdemokratiets forhistorie i det her spørgsmål. Jeg ved også godt, at Socialdemokratiet i regeringsposition har været med til at aftale i forhold til EU.

Men hvis hr. Jacob Buksti og hvis Socialdemokratiet mener, at det her er det mest useriøse forslag økonomisk set, der nogen sinde er fremsat i Folketinget, er der intet, der binder Socialdemokratiet til at stemme for det, intet. Det er jo en kendsgerning.

De forpligtelser, vi har i forhold til EU, bliver fulgt op, og det gør de så nu i skøn forening af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti –

hvis det er en skøn forening – men altså nu i tillæg, selv om det er dybt useriøst osv., også med Socialdemokratiets stemmer. Det holder ikke, vil jeg sige til hr. Jacob Buksti. Socialdemokratiet er ikke bundet af at være med til at gennemføre noget, som ikke er set så useriøst før.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige til hr. Jann Sjørnsen. Hvis Socialdemokratiet i en sag, som har stået i den tidligere regerings regeringsprogram, gik ud og sagde, at man stemte imod, så tror jeg altså ikke, at der ville være nogen, som ville opfatte det som troværdigt.

Det betyder da ikke, at jeg ikke på Socialdemokratiets vegne kan have lov til at påpege, at den måde, man gør det her på, er at gøre grin med alle, ikke mindst i denne forsamling, hvor man laver aftaler, som ikke er det værd, der står heri, forstået på den måde, at der jo ikke er finansiering for mere end 3 måneder, når det her er noget, der kører i al evighed. Derfor vil jeg bare sige, at hvis man ville lave en aftale, kunne man jo lave den med os, men vi er aldrig blevet inviteret.

Vi er jo for. Så kunne vi have lavet en finansiering. Der kunne måske endda have været andre seriøse partier, som også havde sørget for, at det kom til at se fornuftigt ud. Men det er da ikke det samme, som at vi kan gå ind og sætte tyngdeloven ud af kraft; uanset hvad vi gør, ophører 24-timers-reglen pr. 1. januar 2004. Det blev aftalt, mens vi var regeringsparti, og det står vi selvfølgelig ved.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jamen hr. Jacob Buksti har jo netop i et svar tidligere i debatten sagt til hr. Aage Frandsen, at den måde, som den tidligere regering ville have grebet denne her sag an på, ville have været helt anderledes. Da ville man ikke alene have gennemført det, som regeringen nu lægger op til, men vel også have sikret en fornuftigt finansieret, ansvarlig økonomisk politik, som hr. Jacob Buksti sagde det tidligere i debatten, og det er da vel grund nok til at springe fra, eller i hvert fald at undlade at stemme, hvis man mener, at det, regeringen lægger frem her, er så katastrofalt.

Men der må jeg jo bare konstatere – og det er selvfølgelig Socialdemokratiets egen afgørelse – at sådan opfatter man ikke tingene, men man skal ikke komme og bilde Folketinget og befolk-

ningen ind, at her kan man ikke gøre andet end at trykke »ja« på knapperne, når det kommer til stykket. Så er det jo at reducere sig selv til absolut stemmekvæg, og det er ikke mit generelle indtryk, at det er det, som Socialdemokratiet vil, når det gælder politik.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jacob Buksti brugte udtrykket, at ved at vedtage dette lovforslag, som ikke er finansieret, gør man nogen til grin. Jeg vil sige, at det gælder ikke os. Vi er overhovedet ikke til grin. Vi stemmer imod lovforslaget. Vi synes sådan set ikke, at spiritus og cigaretter skal være billigere med det til følge, at vi måske indtager mere af det.

Jeg synes heller ikke, Dansk Folkeparti er til grin, for de har lavet en god aftale. De har fået lov til at være med til noget uden at finansiere det. De får lov til at høre på musikken, men betaler ikke for det.

Men jeg synes rent faktisk, at det kan være, at det er vælgerne, der er til grin. Men ellers synes jeg også, Socialdemokratiet er det.

Det, der selvfølgelig dybest set er problemet for hr. Jacob Buksti, er, at han ikke kom med til forhandlingerne. Det synes jeg i øvrigt også er noget underligt noget, for jeg ved, at den daværende socialdemokratiske skatteminister rent faktisk inviterede den nuværende regerings repræsentanter, så det er selvfølgelig ikke særlig pænt ikke at gøre det.

Men jeg synes i virkeligheden, Socialdemokratiet er en lille smule, jeg ville ikke have brugt udtrykket til grin, det var hr. Buksti, der selv kom til det, men at Socialdemokratiet har stillet sig i en sådan situation, at det er svært for dem at forklare, hvorfor de er endt med den stemmeafgivning, som de er endt med.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, der er gået så meget polemik i sagen her, at budskaberne er ved at forsvinde. Når Socialdemokratiet stemmer for, er det jo selvfølgelig, fordi det er dybt sagligt at gøre det, når grænsehandelen ellers ville eksplodere, fordi 24-timers-reglen ophører pr. 1. januar 2004, og så har vi et reelt problem. Det reelle problem er vi nødt til at forholde os til.

Men den måde, regeringen har grebet det an på, efterlader så et hul i statskassen på næsten 1,5 mia. kr. Derfor synes jeg, at vi med spænding

skal vente på, at skatteministeren kommer og fortæller os, hvordan man vil håndtere det her. Man har altså givet en gave, men den gave, man har givet – hvis man betragter det at sætte afgifterne ned på den slags varer er en gave – er ufinansieret. Det sætter jo regeringens manglende ansvarlighed i den økonomiske politik i relief. Det ændrer ikke ved, at forslaget isoleret set er fornuftigt. Men vi mangler en finansiering. Hvornår og hvor kommer den?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, at det der med at være til grin jo også omfatter os selv, forstået på den måde, at jeg føler, at vi er til grin. Det kan jo ikke være rigtigt, at man laver aftaler, hvor det er sådan, at det er en fuldstændig gratis omgang. Hvor er tommelskruerne på Dansk Folkeparti henne? Dansk Folkeparti har da gjort en god handel. Det, man har fået æren af, er, at nu får man det, som vi andre i øvrigt også har arbejdet for, uden at betale prisen.

Min pointe er: Hvem skal så betale prisen? Ja, det kan risikere at være os, og så er vi til grin. Det er derfor, jeg synes, at det ikke er ansvarligt at lave aftaler på den her led.

Jeg har det lidt ligesom hr. Ole Stavad. Jeg er også optaget af: Hvor er ministeren henne i denne her sag? Vi vil jo sådan set gerne hjælpe ministeren. Men hvor er pengene til det her, når nu ministeren i det svar til udvalget, spørgsmål 16, siger, at det ikke er finansieret, og det er så noget, vi tænker på i det kommende år? Jeg håber da, at skatteministeren og regeringen har gode nok nerver til at tænke på de 1,4 mia. kr., der ligger her. Det er mange penge.

Hvad forestiller regeringen sig? Hvad forestiller ministeren sig konkret?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil bare gentage, at som hovedregel er det sådan her i huset, at man kun kan få bemærkninger til andre partiers ordførere i forbindelse med debatten.

Men problemet er her, at andre partier ikke har begæret ordet. Og derfor har vi den regel i Præsidiets, at så får man lov til at tage ordet under diskussionen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg havde ellers glædet mig til at høre hr. Bukstis svar til hr. Ole Stavad. Men det fik vi så ikke.

Jeg vil bare for tredje gang bede hr. Buksti om at forholde sig til det fuldstændig uholdbare, der foregår nu, og som vil foregå i morgen, i overmorgen og fremover, og hvor vi nu prøver at gøre lidt.

Kl. 13.45

Det mest ansvarlige, vi overhovedet kan foretage os netop med hensyn til at værne statskassen mod at tabe for mange afgifter, er da at prøve at få afgifter sat ned på grænsehandelsfølsomme varer. Om provenutabet så kan beregnes til 1,4 mia. kr. i 2004, jamen det ved hr. Buksti jo ikke noget som helst om, det ved vi ikke noget om, det er der ikke andre, der ved noget om. Vi må vurdere løbende, også i løbet af 2003: Hvad bliver provenutabet i 2004?

Men det, at vi får signaleret kraftigt til befolkningen, at vi sætter afgifterne ned, så det i mindre grad kan betale sig at køre til Tyskland eksempelvis og købe varerne, betyder altså noget i forhold til, hvor mange afgiftskroner vi taber, for hvis ikke vi får det signaleret, vil den industri, der foregår med, at man kører over grænsen og køber varerne, ikke bare for så vidt angår tobak, spiritus og læskedrikke, men jo også sofaer, tv-apparater, computerudstyr, det hele, eksplodere i stort omfang i de kommende år. Derfor er det jo så vigtigt, at vi får dæmmet op for det.

Så ser vi næste år, hvad vi forventer, provenutabet vil være i 2004, og så vil der selvfølgelig være forhandlinger om, hvordan vi så sikrer, at kassen stemmer, når vi også har været der og forhåbentlig afsluttet en finanslovforhandling med regeringen næste år for 2004.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu ved jeg ikke, hvor meget af førstebehandlingen hr. Thulesen Dahl overværede, men man kan blive helt skizofren, når man er mig, i den her situation. Det ene øjeblik bliver jeg angrebet for, at Socialdemokratiet vil stemme for det her, og det andet øjeblik bliver jeg angrebet for den mulighed, at vi slet ikke vil gøre noget. Det er jo fuldstændig absurd.

Det har jo aldrig nogen sinde været situationen, at Socialdemokratiet ikke mener, man skal sætte afgifterne ned på grund af ophør af 24-timers-reglen. Det er jo det, der er hele udgangspunktet, så derfor forstår jeg slet ikke hr. Thulesen Dahls besynderlige bemærkninger heroppefra.

Det der med, at man ikke ved det, er jo noget, der virkelig er perspektivet på mange ting. Man

ved ikke, hvor mange penge der kommer i kassen, man ved ikke, hvor mange der er sådan i al almindelighed; det kan vi først se om 1 år.

Der ligger jo en lang rapport, undersøgelse, af de her ting. Der er meget fyldige beregninger i lovforslaget, som klart siger med den usikkerhed, der i øvrigt er, at det altså ligger i det der lag på 1,4 mia. kr. Det tror jeg ikke hr. Thulesen Dahl kommer uden om. Og 1,4 mia. kr. er altså ret mange penge.

Det er ikke betalt, og det er en ret ny praksis, at man laver aftaler, hvor det er sådan med hensyn til de løbende udgifter, at det ikke er dem, der laver aftalerne, der skal være med til at finansiere – der ser vi, hvordan det kommer til at se ud. Så må man jo håbe, at der er nogen, der står til rådighed på det tidspunkt, ellers vil jeg nødig være regering, for så er der godt nok et hul i kassen.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige, at det har været en interessant debat. Jeg skal sådan set ikke blande mig voldsomt i den diskussion, der har været omkring den socialdemokratiske ordførers udsagn. Jeg føler mig ret tryk ved, at vi får en fornuftig løsning på det her problem.

Vi har et Socialdemokrati og et Det Radikale Venstre, som jo ifølge den socialdemokratiske ordfører føler, at de har et klart medansvar for 1. januar 2004, hvor ordningen ophører med EU, og vi har en meget stor del af resten af Folketinget, som også føler, at det er kolossalt vigtigt, at vi ikke får en eksplosiv udvikling i grænsehandelen. Så jeg tror såmænd nok, at vi finder en fornuftig løsning på det her, som vi altid har gjort det med skiftende finanslove og skiftende regeringer i tidens løb.

Jeg vil til gengæld hæfte mig ved nogle af de udtalelser, der har været omkring selve substansen. Jeg synes, at det er glædeligt, at vi uanset denne diskussion nu vil opleve, at en meget stor del af Folketinget stemmer for et forslag, som dæmmer op for en grænsehandel, med det resultat, at en stigende del af handelen kommer hjem til danske butikker. Jeg synes, det er overordentlig vigtigt for udviklingen i det danske samfund, at vi altså her tager et initiativ, som styrker den hjemlige handel, og som bidrager til, at vi får flyttet mere af omsætningen hjem til Danmark.

Kl. 13.50

Det er klart, som det også er fremhævet i debatten her, at der selvsagt er en usikkerhed. Jeg

er meget enig i hr. Thulesen Dahls bemærkninger. Eksempelvis ved vi jo, at den tyske regering nu planlægger at gennemføre en afgift på emballage, hvilket efter vores opfattelse vil få en ikke ubetydelig indflydelse på import af øldåser fra det sydlige udland.

Det er jo en af katalysatorerne til, at man overhovedet drager ned over grænsen for at købe ind, og derfor synes jeg nok, man må sige, at effekten af den handling jo er svær at kvantificere, men naturligvis ikke uden stor betydning.

Alt i alt vil jeg endnu en gang sige tak for, at der er så stor en del af Folketinget, der er parat til at bidrage til at dæmme op for den grænsehandel og flytte mere af handelen hjem til Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg synes, der er et spørgsmål, vi skal have afklaret, og derfor er jeg også glad for, at skatteministeren tog ordet, så vi kan stille spørgsmålet.

Det fremgår af de svar, der er givet, at det må beklages, at en enkelt formulering i regeringens publikation om vækst, velfærd og fornyelse fra august 2002 kan give indtryk af, at afgiftsforhøjelser var et absolut krav. Det var simpelt hen en fejl, at det stod der, skriver skatteministeren. Nu skal skatteministeren jo tale sandt, og vi har fået oplyst her fra Folketingets talerstol, at det var noget, der blev afklaret under forhandlingen, det var noget, der indgik i forhandlingen med Dansk Folkeparti, at sådan skulle det være. Jeg synes, vi er nødt til at vide, om det svar, skatteministeren har givet, er det rigtige, eller om det, Dansk Folkeparti siger, er rigtigt. Jeg håber ikke, at det er det, Dansk Folkeparti siger, der er det rigtige, for så synes jeg, skatteministeren har et stort problem.

Så vil jeg sige, at det med de 1,4 mia. kr., som ikke er finansieret, mest minder om de der julekontokort, som nogle får i Magasin. Så kan man få varen leveret, og så kan man i øvrigt døje med at betale kreditten lang tid frem i tiden. Det er jo sådan set det, det her går ud på.

Lad mig også minde om, at da vi forhandlede om det her spørgsmål før valget, var alle enige om, at det skulle finansieres.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu siger skatteministeren, at vi ikke skal hænge os i detaljer. Jeg synes nu alligevel, der er et par

detaljer, ministeren skulle tage og hænge sig i hvert fald bare lidt i.

Hvis vi nu siger, at der er 1,4 mia. kr., som ikke er finansieret – det har skatteministeren bekræftet over for udvalget – så er der vel tre mulige måder, de kan finansieres på.

Enten kan de finansieres ved kompenserende stigninger. Det afviser skatteministeren. Han siger, det så vidt muligt skal undgås. Så den mulighed skal så vidt muligt undgås. Så er der to tilbage. Enten 1,4 mia. kr. i offentlige besparelser – altså nedskæringer på velfærd, sundhed, skole, uddannelse, de syge og de gamle – eller også ved at tage dem af det råderum, som i givet fald er blevet lovet ud til De Konservative som skattelettelse. Det er de tre muligheder, der er.

Kan ministeren ikke bare give en antydning af et svar på, hvad det er for en vej, man vil gå, for så kunne det være, at de, der nu sidder og skal have de billige smøger og den billige sprut, kan se, at den kommer de altså til at betale i kraft af forringet hjemmehjælp, dårligere sygehusbehandling og den slags ting – eller nedsatte dagpenge. 1,4 mia. kr. er altså ret mange penge.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren mere end antydede, at de, der stemmer for det her lovforslag, også er dem, der har ansvaret for at finde pengene. Det håber jeg da at alle, der har tænkt sig at stemme for forslaget, lagde mærke til. For ministeren forventer altså, at det er alle mulige andre end regeringen, der skal komme med pengene – herunder Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Krav til Dansk Folkeparti vil der næppe blive stillet fra regeringens side. Derfor er det mig stadig en kilde til dyb undren, hvis Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet virkelig vil gå i den fælde.

Kl. 13.55

Hvorfor vil man det, i stedet for at foretage sig noget for at få løst det her problem; i stedet for at gå til Europa-Kommissionen og sige: Vi kan altså ikke have en afvikling til 1. januar; i stedet for at gå til Tyskland og Sverige og sige: Når I nu sætter ind med en emballageafgift, sætter afgifterne op i Tyskland, hvorfor i alverden skulle vi så her i Danmark svare igen med at sætte afgifterne ned?

Det er jo på den måde også dybt uansvarligt, hvad der foregår. Man sætter sundheden over styr, man gør intet i EU for at forsøge på at rette op på den dårlige aftale, vi fik sidste gang, der

var forhandlinger. Og hvem skal betale? Det spørgsmål står stadig ubesvaret hen. Det bliver jo de fattigste mennesker i Danmark, der kommer til at betale denne her regning, det ved vi jo godt.

Første næstformand (Svend Auken):

Men hvis ikke vi stopper nu, får ministeren jo ikke lejlighed til at svare.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil sådan set for begge spørgeres vedkommende henvise til de svar, der allerede er givet i udvalget. Her vil man kunne få besvarelse af en række af de spørgsmål, man har stillet.

Så skal jeg i øvrigt ikke begynde at indlede finanslovforhandlinger for år 2004. Dette bare være sagt til den socialdemokratiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes godt nok, det er stærk kost. Jeg stiller det spørgsmål, hvor de 1,4 mia. kr. skal komme fra, hvem der skal betale dem, og så siger ministeren: Man kan blade op i svarene.

Der er ét eneste bestemt spørgsmål, der ikke er besvaret nogen som helst steder, og det er spørgsmålet om, hvem her i Danmark der kommer til at betale de 1,4 mia. kr. Og så skal ministeren ikke stå her på talerstolen og give befolkningen det indtryk, at de papirer, der ligger i denne her sag, indeholder noget som helst svar på det spørgsmål, som er det mest afgørende af alle spørgsmål i denne her sag. For det spørgsmål er der intet svar fremkommet på, og ministeren burde ikke på den måde stå og foregøgle, at der har været en ordentlig udvalgsbehandling af denne her sag. For hvis der er noget, der ikke er sket, så er det en ordentlig behandling af denne her sag.

Man har i en sag, der drejer sig om at bruge statens penge på at ødelægge folkesundheden, fraveget det grundlæggende princip, at hvis man bruger penge, skal man også finansiere dem. I den dårligst tænkelige af alle sager smider man om sig med statens penge uden at sikre finansieringen. Det er en virkelig skandale.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 81: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og momsloven. (Fritagelse for skat og moms af værdi af eget arbejde).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg gør opmærksom på, at betænkningen er omtrykt. I den første udgave manglede nogle af bemærkningerne til ændringsforslagene.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.